

የአቡነ ገዳም

ተራራ ወጥቼ፣ ከአቡነ ዘንድ ሄጀ መስቀል ለመሳለም
 አስቤ ነበረ
 ክረምቱ በረታታ፣ ምንም አልተቻለ፣ ያሰብኩት ሳይሞላ፣
 ሳይሆንልኝ ቀረ
 ዳመናው ዝናቡ፣ ጉምና ጭጋጉ፣ ይህ የዛሬ ክረምት
 መች ያነቃንቃል!
 ደጃን አጨቀይቶት፣ ወንዙም ጎርፍ ሞልቶት፣ አጅጉን
 አስፈራ፣ በጣም ያስጨንቃል
 በታምር በፀሎት፣ ከተራራው አፋፍ፣ ከዳመናው በላይ
 የገደሙት ገዳም

ደካማው ጉልበቴ፣ እንደምን ይቻለው፣ ጭቃውን ሸርተቴ፣ የኖሁን ዝናም
 ዛሬ፣ ነገ እያልኩ ሰማዩና ምድሩን ሳስስ ስመለከት፣ ስቃኝ አድማሱን
 ዓይኖቼም ደከሙ፣ አለቀ ጉልበቴ፣ መቃብር ቁፋሮ፣ ሰርክ መማሱን!
 ማለዳ-ማለዳ ደረትዋን ገልብጣ፣ ድምጿንም ከፍ አደርጋ የምትጮኸው ወፍ
 እየቀሰቀሰች እንቅልፍ ነሳችኝ፣ ሽፍንፍን ብዬ፣ ተኝቼ በሰላም በደህና እንዳላርፍ!
 ምድር-ዓለሙ ክዶኝ፣ ሁሉም ጥሎኝ ሄዷል፣ ጠያቂም የለኝም ከቶ ሚያጽናናኝ
 ወሬቱስ የት ሄደች? ከጠፋች ቆይታለች፣ ድምጿንም አልሰማሁ፣ እንዳታዝናናኝ...
 ደጋግሞ እየቆየ የሚነፍሰው ነፋስ አለው መጥፎ ጠባይ፣ ኃይለኛ አዙሪት
 የጉጆየን ክዳን በትኖ እያነሳ፣ ምን ዓይነት ተንኮል ነው፣ ምን ዓይነት ዕብሪት!
 መቸ ይኸ ብቻ! ሰማዩን ተርትሮ አስደንጋጭ ብልጭታ መብረቅ ሲፈነጥቅ
 አከታትሎ ይሏል የሰማይ ነጉድንድ ቤቱን አንቀጥቅጦ ጆሮ እስኪሰነጥቅ
 ተራራ አልወጣህ፣ ታቡን ዘንድ አልደረስኸ፣ መስቀል አልተሳለምክ ብሎ ነው መሰለኝ
 ከዚያ ላይ ስወጣ ገደል ከምገባ፣ ወድቄ ከምሞት፣ ወይም አንሸራትቶኝ ከሚሰባብረኝ
 ከዚህ ከቤቴ ካልጋዬ ተኝቼ፣ በንፋስ፣ በመብረቅ ነጉዶ አንገጉዳጉዶ እንዳሻው ያድርገኝ!

ገ/አ. ጎርፉ።